

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **S. K.**, t.č. ve Věznici Ostrava-Heřmanice, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22.6.2015, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 22.6.2015, kterým byly zamítnuty jeho námitky a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 23.4.2015 bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že jeho zdravotní stav, který má zhoršující se tendenci, nebyl dostatečně zjištěn a posouzen. Podle žalobce jeho zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že při svém rozhodování byla vázána odborným lékařským posudkem ze dne 17.6.2015, který po přezkoumání doložené zdravotní dokumentace, s přihlédnutím k uplatněným námitkám a po novém posouzení zdravotního stavu žalobce, potvrdil, že pokles jeho pracovní

schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí pouze 20 %. Žalovaná navrhl, aby zdravotní stav žalobce přezkoumala posudková komise MPSV ČR.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 23.4.2015, č.j. X byla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 9.4.2015 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Podle posudku o invaliditě ze dne 9.4.2015, který zpracoval posuzující lékař MUDr. R. S. rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 6b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Posuzující lékař uvedl, že hodnotí funkční postižení po zlomenině člunkové kosti pravé kosti jako lehké pro sníženou zatížitelnost končetiny, se snížením výkonu některých denních aktivit, s využitím eventuelně kompenzačních prostředků (ortéza apod.). Protože se jedná o pravou, dominantní končetinu, volí horní hranici procentního rozmezí, které udává pokles pracovní schopnosti. Tato hodnota však nedosahuje žádného stupně invalidity. Posuzující lékař vycházel z nálezu ošetřujícího lékaře MUDr. R. z 27.3.2015, z nálezu MUDr. H. z 24.3.2015, propouštěcí zprávy SZZ Krnov ze dne 27.4.2014, CT člunkové kosti vpravo z 19.2.2015 a nálezů z 3.2., 10.3., 5.5., 3.6., 20.6. a 18.7.2014 a z profesního dotazníku žalobce. Jedná se o stav po osteosyntéze člunkové kosti pravého zápěstí v 4/14 s podezřením na pakloub.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku o invaliditě České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.6.2015, zpracovaného posuzující lékařkou MUDr. M. P., podle něhož k datu napadeného rozhodnutí a k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách, zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kap. XV., odd. B, položce 6b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Funkční postižení je hodnoceno po zlomenině člunkové kosti pravé ruky jako lehké pro sníženou zatížitelnost končetiny, se snížením výkonu některých denních aktivit, s využitím eventuálních kompenzačních prostředků (ortéza apod.). Takovému stavu dle kap. XV., odd. B, položka 6b) odpovídá 15 – 20 % míra poklesu pracovní schopnosti. Protože se jedná o pravou, dominantní končetinu, byla zvolena horní hranice procentního rozmezí, která udává pokles pracovních schopností. V posudku je konstatováno, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru lékařky zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Námitku ohledně nemožnosti s uvedeným postižením

pracovat lékařka neakceptovala s tím, že funkční postižení po zlomenině člunkové kosti je lehké pro sníženou zatížitelnost končetiny, se snížením výkonu některých denních aktivit, s využitím eventuálních kompenzačních prostředků (ortéza apod.). Posuzující lékařka vycházela ze shodné zdravotní dokumentace, jak je uvedeno výše a z profesního dotazníku žalobce.

Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 13.1.2016, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 22.6.2015 žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl k datu 22.6.2015 stabilizován, s popsanou poruchou funkce, byla pseudoartróza člunkové kosti vpravo, zhojená osteosyntézou, s lehkým funkčním omezením, uvedená v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, v kapitole XV., odd. B, položka 6, písm. b) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici rozmezí (15 – 20 %), tj. o 20 %. Posudková komise uvedla, že nehodnotí dle položky 6c), protože nebyly zjevné příznaky tuto položku charakterizující. V hodnocení položky posudková komise byla v souladu se závěry posudkového lékaře OSSZ Opava i se závěry posudkového lékaře ČSSZ v námitkovém řízení s tím, že se liší v procentním hodnocení poklesu pracovní schopnosti, protože v době jednání posudkové komise byla dle CT vyšetření pravého karpu dne 1.12.2015 pseudoartróza již prohojena a je předpoklad dalšího zlepšování funkce postižené končetiny. V posudkovém zhodnocení je dále uvedeno, že žalobce nebyl schopen těžké fyzické práce s enormním přetěžováním pravé horní končetiny. Byl schopen s výše uvedenými omezeními lehké až středně těžké práce v dělnických profesích, lehkém průmyslu nebo ve službách. Posudková komise uvedla, že lékařské nálezy dodané v průběhu soudního řízení, nepřinášejí nové posudkově významné skutečnosti k datu napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

U jednání soudu dne 23.2.2016 žalobce k obsahu posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 13.1.2016 a tam uvedenému konstatování, že při kontrole dne 3.6.2014 bylo zjištěno, že si sám sundal sádrouvou fixaci, že fixace byla zlomená a zcela nefunkční, uvedl, že sádrová fixace byla uvolněná, neboť zhubnul. Popřel, že by si sádrouvou fixaci sundal či ji zlomil. Žalobce dále soudu předložil propouštěcí zprávu z 26.1.2016, z níž plyne, že dne 19.1.2016 se podrobil operaci, konkrétně šlo o ablaci osteofytu člunkové kosti pravého zápěstí. K rehospitalizaci se má dostavit 24.3.2016.

Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 20 %, když lékařem okresní správy sociálního zabezpečení i lékařkou v námitkovém řízení byl stanoven shodný pokles pracovní schopnosti. Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí

ČR nebylo prokázáno jiné zjištění poklesu pracovní schopnosti. Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání, zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Komise na základě výše citovaných odborných lékařských nálezů a dále na podkladě ortopedických nálezů MUDr. K. z 5.10.2015, MUDr. P. z 12.10.2015, CT vyšetření pravého karpu dne 1.12.2015 a nálezů MUDr. H. z 24.3.2015 a MUDr. R. z 27.3.2015 dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce je o 20 %, tedy že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu alespoň I. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobce v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno žalobce považovat za invalidního i přes zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a proto nepřihlédl k tvrzení žalobce a k tomu doložené lékařské zprávě z 26.1.2016 o tom, že se dne 19.1.2016 podrobil operaci, konkrétně, že šlo o ablaci osteofytu člunkové kosti pravého zápěstí. Jinými slovy řečeno, vycházet bylo nutno ve smyslu citovaného zákonného ustanovení ze skutkového a právního stavu, který tu byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. k datu 22.6.2015.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 23.2.2016

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**